

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια
Ημερομηνία: Σάββατο, 09-01-2010
Σελίδα: 33
Μέγεθος: 865 cm²
Μέση κυκλοφορία: 7470
Επικοινωνία εντύπου: 2310 779111

Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

ΘΕΟΔΩΡΑ ΚΟΥΖΙΑΚΗ «Κουζανιώτικα Μασάλια»

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΒΙΒΛΙΟΥ
& ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

Το ασυνήθιστο είναι ότι το βιβλίο είναι γραμμένο στο τοπικό ιδίωμα της Κοζάνης, ιδίωμα αρκετά δυσνόητο και δυσκολοπρόφερτο -σχετικό λεξικό θα βρείτε στο τέλος του βιβλίου. Περιλαμβάνει 38 διαφορετικές βιοματικές ιστορίες. Από το βομβαρδισμό της Κοζάνης από τους Γερμανούς το 1941, όπως τον κατέγραψαν τα παιδικά μάτια, τις δυσκολίες της καθημερινότητας στην Κατοχή, τις ζωντανές εικόνες της γειτονιάς κατά τον Εμφύλιο, τα γεγονότα του 1967 με τους στρατιωτικούς και το παλάτι μέχρι σήμερα, στην Ελλάδα των Ολυμπιακών Αγώνων και της πλημμυρίδας των μεταναστών που καταφάνουν κατά ολόκληρες στρατιές. Δε λείπουν η τοπική παράδοση, τα ήθη και τα έθιμα της παλιάς Κοζάνης. Η παρουσίαση του βιβλίου θα γίνει την Παρασκευή 15 Ιανουαρίου, στις 20:00, στο βιβλιοπωλείο «Ιανός».

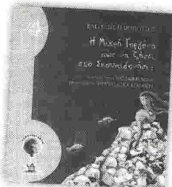
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

«Η Μικρή Γοργόνα πώς να ζήσει στο Σκουπιδονήσι;»

Δραστηριότητες: Νίκα Βασιλική
Εικονογράφος: Κοζάνι Φραντσέσκα

ΠΑΤΑΚΗ

Μια μικρή γοργόνα, μόλις 110 ετών -οι μεγάλες ήταν πάνω από 300 ετών- που ψάχνει όμορφα αντικείμενα για να στολίσει την ουρά της εν όψει του μεγάλου γοργοχορού. Δε βρίσκει, όμως, στο νησί που μένει τίποτα άλλο από σκουπίδια: «Ενα κουτάκι γάλα/ μια χαρτοπετσέτα/ ένα μπουκάλι πλαστικό/ μια ξύλινη ρακέτα. Σκουπίδια η στολή μου, αυτά έχει το νησί μου./ Σκουπίδια απ' το βυθό/ κανείς δε νοιάζεται γι' αυτό». Πρόκειται για ένα βιβλίο-ταξίδι στο βυθό, αλλά και στα θέματα της προστασίας του περιβάλλοντος, που απευθύνεται σε παιδιά 5 έως 11 ετών. Το βιβλίο περιλαμβάνει εκτός από το εικονογραφημένο παραμύθι του Βαγγέλη Ηλιόπουλου και δραστηριότητες με στόχο την ανάπτυξη δράσεων στην καθημερινή ζωή. Η παρουσίαση του βιβλίου θα γίνει το Σάββατο 23 Ιανουαρίου, στις 12:00, στο βιβλιοπωλείο «Ιανός».

Εικόνες με άρωμα Ρωσίας

Το «Σημειωματάριο από την ΕΣΣΔ 1934» του Αντρέ Μαλρό

Σαν σχέδια και δοκιμές πριν από τον πίνακα. Ίσως όπως ένα σημειωματάριο πριν από το μυθιστόρημα.

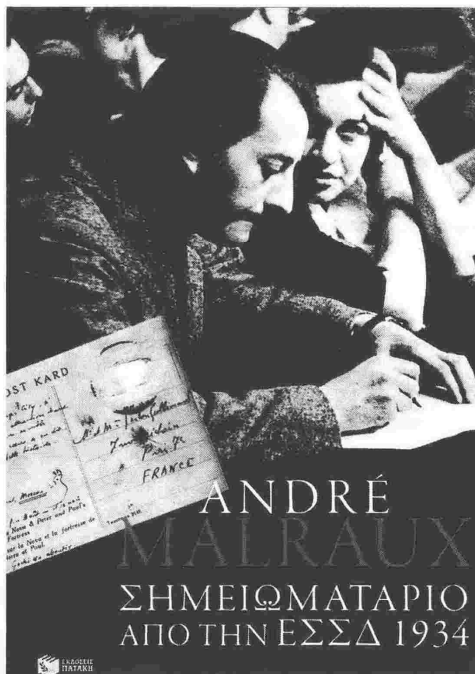
Εικόνες, σχήματα, ιδέες εμπνευσμένα από την πρόωπη ΕΣΣΔ φτάνουν μέχρι το σήμερα, αποτυπωμένες σ' ένα σημειωματάριο -επιπληκτικές αποκλύψεις για μια επίσης εκπληκτική εποχή- από τον Αντρέ Μαλρό. Ο Μαλρό «παρών» στο πρώτο Συνέδριο Σοβιετικών Συγγραφέων, το 1934, στη Μόσχα καταγράφει όλα τα ενδιαφέροντα αυτής της ταξιδιωτικής του εμπειρίας. Το σημειωματάριο αυτό φυλάσσεται στο Μουσείο Ρισάρ Ανακρέον στην Γκρανβίλ και κυκλοφορεί με τίτλο «Σημειωματάριο από την ΕΣΣΔ 1934», από τις εκδόσεις «Πατάκης» σε μετάφραση Ερηνς Πυρπάσου.

Λεκτικά ντοκουμέντα

Συχνά ταξιδιώτες αντί ή πέρα των φωτογραφιών κατεφεύγουν σε λεκτικά ντοκουμέντα και ενσταντανέ. Ο Μαλρό, όμως, δεν καταγράφει απλώς εικόνες. Καταγράφει και αφηρημένες σκέψεις, ιδέες, απόψεις των ανθρώπων που συναντά. Γραπτό ντοκουμέντο ή και κείμενο λογοτεχνικής αξίας; Προφανώς η πρώτη ιδιότητα είναι η κυρίαρχη, ωστόσο άλλη η αξία έστω και σύντομων σημειώσεων ενός συγγραφέα και διανοητή, όπως ο Αντρέ Μαλρό.

Κομμάτια από παζ

Στον πρόλογο του Ζαν-Ιβ

Το σημειωματάριο του Αντρέ Μαλρό φυλάσσεται στο Μουσείο Ρισάρ Ανακρέον στην Γκρανβίλ

Ταντέ αναφέρονται κομμάτια από το παζ εκείνης της δύσκολης, αλλά δημιουργικής εποχής, ενώ ο ίδιος σχετικά με την αιτία των σημειώσεων του Μαλρό καταθέτει: «Ο Μαλρό δεν είναι φωτογράφος. Προς τι λοιπόν αυτές οι σημειώσεις; Η απάντηση είναι ότι προσδοκούν την απόκτηση ενός νοήματος, τη βύθισή τους στα βαθιά νερά της λογοτεχνίας, γιατί, ως απομνημονεύματα, κατά μία έννοια, συγγενεύουν περισσότερο με το μυθιστόρη-

μα, και ο Μαλρό είχε ελπίσει για μια στιγμή ότι θα γινόταν ο μυθιστοριογράφος της Ρωσίας, θα έμοιαζε στον Ντοστογιέφσκι, που τόσο θαυμάζει».

Από τις σημειώσεις του Μαλρό μεταφέρουμε για τους...

Αλέξιν Τολστόι: «Ο μόνος ντυμένος κομψά. Πλατινένια αλυσίδα. Φαίνεται πως όλοι τον αντιμετωπίζουν με σεβασμό. Διαπιστώνει ότι τον διαβάζει πλήθος αναγνωστών, αλλά το διαπιστώνει σχεδόν

πικραμένος και ο τόνος της φωνής του μοιάζει να λέει: "Χάβουν ό,τι τους δώσουν, δεν υπάρχει λόγος να είμαι περήφανος". Το βασικό στην τέχνη, μου λέει, βρίσκεται στην αντίθεση ανάμεσα στο ρεαλισμό και το νατουραλισμό. Ο νατουραλισμός είναι φωτογραφία. Αυτό δεν έχει ενδιαφέρον. Ρεαλισμός είναι να διατηρείς τους χαρακτήρες αληθινούς, δίνοντάς τους όμως κάτι περισσότερο. (Δεν μπόρεσα να καταλάβω αν ήθελε να πει: δίνοντάς τους νόημα ή ανάγοντάς τους σε αρχέτυπα). Ο νατουραλισμός είναι η "Άννα Καρένινα". Ο ρεαλισμός είναι το "Πόλεμος και Ειρήνη", ο Φλομπέρ, ο Μπαλζάκ».

Φ. Ντοστογιέφσκι: «Εκτός από τους ερθίβους, αυτοί που μιλούν εδώ για τον Ντοστογιέφσκι είναι σχεδόν όλοι γέροι. Οι κομμουνιστές τον σχαιώνονται, κάτι αρκετά λογικό, και νιώθουν πολύ καλά σε ποιο βαθμό το σύμπαν του αντιτίθεται στο δικό τους. Το νιώθουν τόσο πολύ αυτό, που τελικά δεν καταλαβαίνουν ότι ο Ντοστογιέφσκι είναι ένας πολύ μεγάλος τραγικός ποιητής».

Μπ. Πάστερνακ: «Ενας μελαγχολικός Μπάστερ Κίτον με μακριά δόντια, που μπερδεύει τα λόγια του, αλλά εμφανώς κατοικημένος απ' τα δαιμόνια. Αν ήταν μουσουλμάνος, θα ήταν προφήτης».

Σ. Αϊζενστάιν: «Τυπικό σοβιετικό διαμέρισμα, στο δωμάτιο ενός διαμερίσματος όπου κατοικούν 7 άτομα. Γι' αυτόν, χτυπά κανείς 4 φορές, για το φίλο δίπλα 7 φορές. Μίλαμε για τη χτεσινή συνέντευξη στο σπίτι των συγγραφέων».

ΓΙΩΤΑ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

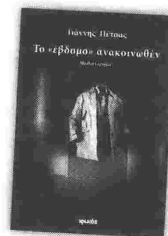
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΤΣΑΣ

«Το "έβδομο" ανακοινωθέν»

ΙΛΑΚΟΣ

Ενα φανταστικό δοκίμιο, μια φανταστική αυτοβιογραφία, μια «παράραξη», που ακροβατεί ανάμεσα στην ιστορία και τη μυθοπλασία. Από τις σελίδες του βιβλίου παρελαύνουν τρομοκράτες, παρακρατικοί, στρατηγί, πολιτικοί, δημοσιογράφοι και δικαστές. Το «έβδομο» ανακοινωθέν εξεδόθη στο όνομα των Ερυθρών Ταξιαρχιών. Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες το διέφευσαν. Αργότερα

αποδείχτηκε ότι ο συγγραφέας του συγκεκριμένου κειμένου, κάποιος ονόματι Πικιαρέλι, παραχαράκτης στο επάγγελμα, το έγραψε κατά παραγγελία «αγνώστου» τινός. Ο ίδιος δολοφονήθηκε το '84, χωρίς ωστόσο ποτέ να διελευκανθεί ποιος και γιατί παρήγγειλε το ψεύτικο ανακοινωθέν. Λέχθηκε ότι ο θάνατος του Μόρο ήταν

το αποτέλεσμα μυστικής συμφωνίας ανάμεσα στη CIA και την KGB, που δεν επιθυμούσαν την αλλαγή του μεταπολεμικού συμφώνου της Γιάλτας την οποία υποστήριζε ο χριστιανοδημοκράτης ηγέτης. Ως σήμερα τίποτα δεν έχει αποδειχτεί και η φήμη εξακολουθεί να πλανάται.